

عنوان مقاله:

بررسی فراوانی و شاخص های تنوع زیستی ماهیان در خور آذینی استان هرمزگان

محل انتشار:

فصلنامه محیط زیست جانوری، دوره 11، شماره 3 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

محمدرضا زاهدی - پژوهشکده اکولوژی خلیج فارس و دریای عمان، موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، سازمان تحقیقات آموزش و ترویج کشاورزی، بندر عباس، ایران

علی سالارپوری - پژوهشکده اکولوژی خلیج فارس و دریای عمان، موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، سازمان تحقیقات آموزش و ترویج کشاورزی، بندر عباس، ایران

حجت اله فروغی فرد - پژوهشکده اکولوژی خلیج فارس و دریای عمان، موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، سازمان تحقیقات آموزش و ترویج کشاورزی، بندر عباس، ایران

کیومرث روحانی قادیکلایی - پژوهشکده اکولوژی خلیج فارس و دریای عمان، موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، سازمان تحقیقات آموزش و ترویج کشاورزی، بندر عباس، ایران

مریم معزی - پژوهشکده اکولوژی خلیج فارس و دریای عمان، موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، سازمان تحقیقات آموزش و ترویج کشاورزی، بندر عباس، ایران

عیسی عبدالعلیان - پژوهشکده اکولوژی خلیج فارس و دریای عمان، موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، سازمان تحقیقات آموزش و ترویج کشاورزی، بندر عباس، ایران

خلاصه مقاله:

این مطالعه باهدف شناسایی و تعیین تنوع گونه ای ماهیان خور آذینی سیریک در شرق استان هرمزگان به مدت یک سال در سال ۱۳۹۵ انجام شد. نمونه برداری از ماهیان توسط تور ترال قایقی و به صورت فصلی انجام شد. در این بررسی ۴۱ گونه متعلق به ۳۰ جنس و ۲۶ خانواده شناسایی گردید. بیش ترین فراوانی فصلی گونه ها در بهار به ۴۵/۸٪ *Thryssa vitrirostris*، تابستان *leiognathus fasciatus* ۳۶/۳٪، پاییز ۲۰/۸٪ *Gerres filamentosus* و زمستان *leiognathus fasciatus* ۱۳/۲٪ تعلق داشت. فراوانی ماهیان در فصل بهار اختلاف معنی داری با سایر فصول داشت ($p < 0.05$). در فصل بهار بیش ترین فراوانی مربوط به گونه های پلانکتون خوار بود و در سایر فصول ماهیان با رژیم غذایی گوشت خواری ریز و شکارچی فراوان تر بودند. در تمامی فصول نمونه برداری خانواده های *Leiodontidae*، *Platycephalidae*، *Sillaginidae*، *Gerreidae* و *Haemulidae* مشاهده شدند. بیش ترین و کم ترین میزان شاخص تنوع گونه ای شانون (Shannon-Wiener index) در فصول زمستان (۱/۳۳) و بهار (۰/۸۶) مشاهده شد. هم چنین بیش ترین میزان شاخص غنای گونه ای (Margalef Richness Index) متعلق به فصول زمستان (۴/۵) و بهار (۲/۶۴) بود و بیش ترین و کم ترین میزان شاخص یکنواختی (Evenness index) نیز به فصول زمستان (۰/۴۲) و بهار (۰/۳۱) تعلق داشت.

کلمات کلیدی:

تنوع زیستی، فراوانی، ماهیان، جنگل های مانگرو، خور، سیریک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

